

โครงการสงเคราะห์การปลูกยางทดแทน : การวิเคราะห์ต้นทุนและผลประโยชน์ ในแง่เจ้าของสวนยางขนาดย่อม

บทคัดย่อ

โครงการสงเคราะห์การปลูกยางทดแทน เป็นโครงการที่ทางรัฐบาลให้เงินสงเคราะห์แก่เจ้าของสวนยางที่เปลี่ยนแปลงการปลูกยางพันธุ์พื้นเมืองมาเป็นอย่างพันธุ์ดี หรือพืชสวนแล้วแต่ความเหมาะสมของพื้นที่ดิน ในการวิจัยนี้จะมุ่งพิจารณากรณีที่เจ้าของสวนยางเปลี่ยนแปลงการปลูกยางพันธุ์พื้นเมืองมาเป็นอย่างพันธุ์ดี และขนาดของสวนยางมีปริมาณต่ำกว่า ๑๕ ไร่ วิธีการวิจัยนั้นสร้างแบบสอบถามนำไปสุ่มตัวอย่างทั้งหมด ๒๕ ตัวอย่าง จากเจ้าของสวนยางขนาดย่อม โดยสุ่มตัวอย่างในจังหวัดสงขลา และจังหวัดสตูล

ในการวิเคราะห์ต้นทุนและผลประโยชน์นั้น พิจารณาค้นทุนในแง่ของการสูญเสียรายได้จากยางพันธุ์พื้นเมือง พืชสวนที่มีอยู่เดิม และรายได้จากการขายไม้ยางที่โคน ส่วนผลประโยชน์นั้น ได้แก่ รายได้จากเงินสงเคราะห์ รายได้จากพืชแซมในระยะเวลา ๑ - ๓ ปี เมื่อเริ่มปลูกยางพันธุ์ดี รายได้จากพืชคลุม และรายได้จากการกรีดยางพันธุ์ดี การวิเคราะห์แยกพิจารณาออกเป็น ๒ กรณี กรณีที่ ๑ พิจารณาในเชิงทฤษฎี ถ้ารายได้จากการขายไม้ยางและพืชแซมได้เต็มที่ตามการวิเคราะห์ของเจ้าหน้าที่การยาง โดยแยกการพิจารณาเป็นรายได้จากทั้ง ๒ ชนิด เป็นขั้นสูง และขั้นต่ำ ส่วนกรณีที่ ๒ พิจารณาสภาพความเป็นจริงของรายได้จากการขายไม้ยางและพืชแซม การวิเคราะห์นั้นพิจารณาในแง่ใช้ระยะเวลาสั้นน้อยเพียงใด ที่จะได้รับประโยชน์คุ้มกับการลงทุนเปลี่ยนแปลงยางพันธุ์พื้นเมืองเป็นอย่างพันธุ์ดี ผลการวิเคราะห์สรุปได้ดังนี้

จังหวัด/อำเภอ	๑ - ๓ ปี			๑ - ๒ ปี			๑ - ๕ ปี		
	กรณี ๑ ชั้นสูง	กรณี ๑ ชั้นต่ำ	กรณี ๒	กรณี ๑ ชั้นสูง	กรณี ๑ ชั้นต่ำ	กรณี ๒	กรณี ๑ ชั้นสูง	กรณี ๑ ชั้นต่ำ	กรณี ๒
สงขลา									
เทพา	คุม	คุม	ไม่คุม	คุม	คุม	ไม่คุม	คุม	คุม	คุม
นาทวี	คุม	คุม	ไม่คุม	คุม	คุม	ไม่คุม	คุม	คุม	คุม
เมือง	คุม	คุม	ไม่คุม	คุม	คุม	คุม	คุม	คุม	คุม
รัตภูมิ	คุม	คุม	ไม่คุม	คุม	คุม	คุม	คุม	คุม	คุม
สะเคา	คุม	คุม	ไม่คุม	คุม	คุม	ไม่คุม	คุม	คุม	ไม่คุม
หาคิใหญ่	คุม	ไม่คุม	ไม่คุม	คุม	ไม่คุม	ไม่คุม	คุม	คุม	ไม่คุม
สตูล									
ควนกาหลง	คุม	ไม่คุม	ไม่คุม	คุม	คุม	ไม่คุม	คุม	คุม	ไม่คุม
ทงหวา	คุม	คุม	ไม่คุม	คุม	คุม	ไม่คุม	คุม	คุม	ไม่คุม
กิ่งอำเภอท่าแพ	คุม	ไม่คุม	ไม่คุม	คุม	ไม่คุม	ไม่คุม	คุม	คุม	ไม่คุม
เมือง	คุม	คุม	ไม่คุม	คุม	คุม	ไม่คุม	คุม	คุม	คุม
ละงู	คุม	ไม่คุม	ไม่คุม	คุม	คุม	ไม่คุม	คุม	คุม	ไม่คุม

จากผลการวิเคราะห์นำมาเสนอแนะให้ทางรัฐบาลส่งเสริมการใช้จ่ายเงิน
จากไมยางและการปลูกพืชแซม โดยการแก้ไขปัญหาคาการคมนาคม การประชาสัมพันธ์ และ
การจัดหาตลาดสำหรับพืชแซม ซึ่งจะช่วยให้ความต้องการเงินสงเคราะห์ลดน้อยลง ในสภาพ
การณ์ปัจจุบันอนาคตของตลาดยางพาราดีมาก มีผลทำให้เจ้าของสวนยางให้ความสนใจกับการ
ปลูกยางมากขึ้น การกระตุ้นให้ใช้จ่ายเงินในที่กินให้เต็มที่ แทนการมุ่งหวังรายได้จากกองทุน
สงเคราะห์ จึงเป็นเรื่องที่น่าสนใจเป็นอย่างยิ่ง

Abstract

The Rubber Replanting Aid Scheme: A Cost - benefit Analysis with Respect to Smallholders

The Rubber Replanting Aid scheme is the government's program to aid rubber planters whose plantations are covered by over-aged or damaged trees as well as low-yielding local rubber trees. This aid consisted of financial aid and supplying high-yielding rubber buds or seedling to replace the low-yielding trees. Planters could also opt to plant fruit trees instead of rubber on their land if they thought this was to their advantage - or land is suitable for planting.

The purpose of this study is aimed at determining the net benefit to those planters whose plantations were replanted with new, high-yielding trees and with an area of less than 15 rai. The method of data collection was primarily based on a structured questionnaire personal interview approach. This was done after reviewing of all available documents concerning natural rubber production in southern Thailand. A total of 275 samples were drawn from smallholders of rubber plantations in Songkhla and Satun provinces.

In the analysis of the cost and benefit, these factors were considered: cost in terms of lost revenue generated from old rubber and horticulture (fruit trees); new revenue side as funds provided by the government, selling wood from old rubber

trees, income from intercrop of cash crops grown along with seedling high-yielding rubber trees for about 1 - 3 years counting from first year of replanting, and high-yielding rubber produce from mature trees.

Two cases of analyses were conducted. In Case 1 rubber expert personnel (from the Rubber Research Center) examined revenue gain under optimum conditions (i.e. growing cash crops, selling all wood from older trees, and anticipated increase in latex production) measured in terms of money with maximum and minimum revenue generated. Case 2 draw its analysis from factual data that revenue generated from cash and rubber wood sales. Although the research studies the cost-benefit, the research team also examined how the time consumed in the replanting program, and attempted to identify whether the return on investment by conversion of low-yielding into high-yielding rubber trees is appropriate or not.

The summarized results of the finding are presented in the table shown below :

From the analysis, it led to the recommendation to the government to promote the utilization of rubber wood and intercropping. The government should rectify the communication problem, public relation; setting up efficient markets for cash crops; in turn the demand for the aid funds be decreased. Considering the present situation, the market for natural rubber, both domestic and foreign, holds high promise in terms of demand and price. Thus rubber planters pay more attention to the replanting program. The animating of the intensive uses of land during the immature replanting period is recommended rather than expecting for the revenue from rubber which can be generated at longer period.